

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20Co/70/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613202191
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8613202191.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a sudcov JUDr. Petra Straku a JUDr. Antónie Kandravej v právnej veci žalobcu GENERAL FACTORING, a. s., so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava, IČO: 35 838 825, zastúpený HMG & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefanovičova 12, 811 04 Bratislava, IČO: 35 885 459, proti žalovanému O. D., nar. XX.X.XXXX, bytom T. XX, XXX XX T., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, o zaplatenie 1.616,50 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Svidník č. k. 2C 115/2013-147 zo dňa 11. 11. 2013 jednohlasne takto

rozhodol:

I. M e n í sa rozsudok vo výroku o splatnosti tak, že žalovaný je povinný zaplatiť dlžnú sumu v 10 eurových splátkach vždy do 20. dňa v mesiaci počnúc dňom právoplatnosti rozsudku až do úplného vyrovnania pod hrozbou straty výhody splátok.

II. P o t v r d z u j e sa rozsudok vo výroku II.

III. Náhrada trov odvolacieho konania sa účastníkom n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 90,68 Eur s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 22,67 Eur od 21.4.2010 do zaplatenia, zo sumy 22,67 Eur od 21.5.2010 do zaplatenia, zo sumy 22,67 Eur od 21.6.2010 do zaplatenia a zo sumy 22,67 Eur od 21.7.2010 do zaplatenia v 10,- Eur mesačných splátkach počnúc mesiacom december 2013 až do úplného vyrovnania pod následkom straty výhody splátok. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 196,52 Eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovanému trovy konania nepriznal a vyslovil, že žalobca nemá právo na náhradu trov konania.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že vykonaným dokazovaním mal súd prvého stupňa za preukázané, že právny predchodca žalobcu so žalovaným uzavrel dňa 17.8.2005 Zmluvu o splátkovom úvere č. 0620876740, na základe ktorej žalovanému poskytol úver vo výške 24.800,- Sk (823,21 Eur) s úrokovou sadzbou 17,30 % ročne. Tento úver sa žalovaný zaviazal splácať mesačnými splátkami vo výške 683,- Sk (22,67 Eur) vždy k 20. dňu v mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola dňa 20.9.2005 a splatnosť poslednej splátky dňa 20.7.2010. Právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným sa spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru.

Ako už bolo uvedené, zástupca vedľajšieho účastníka vzniesol námietku premlčania pohľadávky na splátky, ktorých splatnosť nastala tri roky pred podaním žaloby. Žalovaný s vyjadrením vedľajšieho účastníka súhlasil. Nakoľko v danom prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu je premlčacia doba trojročná.

Vykonaným dokazovaním súd prvého stupňa zistil, že jednotlivé splátky uplatnenej pohľadávky boli splatné vždy k 20. dňu v mesiaci. Prvá splátka bola splatná dňa 20.9.2005 a posledná splátka bola splatná dňa 20.7.2010. Žalobca podal žalobu dňa 17.4.2013. Teda pokiaľ sa týka splátok splatných ku dňu 17.4.2010, bola žaloba podaná po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby. Taktiež došlo k premlčaniu jednotlivých poplatkov, preto sa súd nezaoberal ich neprijateľnosťou. Nakoľko vedľajší účastník ako aj žalovaný vzniesli námietku premlčania, túto súd považoval za dôvodnú a z uvedených dôvodov v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, nakoľko pohľadávka bola premlčaná. Nepremlčanými zostali 4 splátky splatné dňa 20.4.2010, 20.5.2010, 20.6.2010 a 20.7.2010, čiže celkom suma 90,68 Eur. V zmysle citovaného ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR zaviazal súd žalovaného zaplatiť tieto splátky s úrokom z omeškania počnúc dňom ich splatnosti.

Žalovaný má len minimálny príjem a po zohľadnení jeho pravidelných výdavkov súd prvého stupňa dospel k záveru, že je dôvodné za účelom úhrady prísúdenej pohľadávky povoliť mu mesačné splátky tak, ako je to uvedené vo výroku napadnutého rozsudku.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. V odvolaní okrem iného uviedol, že nesúhlasí s právnym posúdením, že na spotrebiteľskú zmluvu, čo sa týka premlčania, je potrebné použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka. Má za to, že aj keď má zmluva spotrebiteľskú povahu, zmluva si naďalej zachováva svoj obchodnoprávny charakter. Uvedený právny záver vyslovili vo svojich rozhodnutiach viaceré krajské sudy a dokonca aj Najvyšší súd SR. Predmetná zmluva nevznikla reálnym odovzdaním druhej veci (peňazí dlžníkovi), ale vznikla už dohodou zmluvných strán o jej obsahu, z ktorého vyplýva platný záväzok právneho predchodcu žalobcu poskytnúť v prospech dlžníka finančné plnenie formou úveru a zároveň záväzok dlžníka takto poskytnuté plnenie navýšené o úrok splácať v dohodnutých splátkach. Je nepochybné, že v tomto prípade ide o zmluvu o úvere v zmysle ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Zmluva o úvere patrí podľa ust. § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka medzi tzv. absolútne obchody, pre ktoré je daná pôsobnosť Obchodného zákonníka, a to bez ohľadu na povahu účastníkov. Ďalej odvolateľ v odvolaní uviedol, že má za to, že spotrebiteľský úver nie je jeden zmluvný typ, ale osobitný subtyp zmluvných typov, ktorých kauzou je dočasné poskytnutie finančných prostriedkov spotrebiteľovi za odplatu (pôžička, úver, nájom), na úpravu ktorých sa majú použiť pri kogentnej či dispozitívnej zákonnej úprave jednotlivých zmluvných typov aj ďalšie kogentné právne normy, ktoré sú vymedzené v zákone o spotrebiteľských úveroch. Preto má odvolateľ za to, že nejde o samostatný zmluvný typ vylučujúci použitie Obchodného zákonníka. Pokiaľ ide o otázku napr. premlčania nárokov z úverovej spotrebiteľskej zmluvy, uviedol, že spotrebiteľskou zmluvou je aj absolútna obchodná zmluva bez ohľadu na to, že sa riadi právnym režimom Obchodného zákonníka. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa zásad upravených v ust. § 212 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Odvolateľ tvrdí, že napadnutý rozsudok prvostupňového súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Podľa právneho názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd na zistený skutkový stav použil správny právny predpis, ktorý aj správne interpretoval, pričom zo skutkových záverov vyvodil správne právne

závery. Odvolací súd v podrobnostiach poukazuje na vecne správne právne závery prvostupňového súdu a len na ich doplnenie uvádza nasledovné:

Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba podľa názoru odvolacieho súdu vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávne úprave zhoršilo. oproti použitiu právna úprava podľa Občianskeho zákonníka v prípade, že jej aplikáciou. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce nevyžaduje transpozíciu v prípade dualistickej úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti tomuto zákonu (rozumej Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ).

Odvolací súd poznamenáva, že aj právna úprava v Občianskom zákonníku dopadá na obidve strany v súlade s princípom rovnosti, no je citlivejšia, zohľadňuje aspekt informovanosti spotrebiteľa, explicitne priznáva rovnaké práva aj ručiteľovi, garantuje efektívnejšie uplatnenie práva pri plynutí času pri zlom úmysle veriteľa a pod. Nemožno prehliadnuť pritom fakt, že sú to predovšetkým dodávateľia, ktorí uplatňujú veci na súde. Spory vyvolané spotrebiteľmi sú len veľmi zriedkavé, a preto argument o obchodnom práve a rovnosti „pre všetkých“ je objektívne značne relativizovaný.

Odvolací súd už v minulosti použil na účely posúdenia premlčacej doby i odstúpenia pri spotrebiteľskom právnom vzťahu právnu úpravu obsiahnutú v Občianskom zákonníku (porov. rozsudky vo veciach sp. zn. 6Co 81/2012, 6Co 113/2010, 6Co 218/2012, 6Co 224/2012). Niektoré rozsudky pritom boli podrobené kontrole ústavnosti. Ústavný súd takýto postup neoznačil za ústavne nekonformný (napr. vec I. ÚS 402/2013) a pritom išlo o zásadnú právnu otázku s dopadom na výsledok súdneho sporu (dualistická právna úprava odstúpenia a premlčania). Z uvedených dôvodov preto nie je dôvod na pripustenie dovolania k predmetnej otázke.

Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok vo výroku II. ako vecne správny (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.).

Keďže odvolací súd mal za to, že je dôvodná odvolacia námietka ohľadom splátok, odvolací súd v tejto časti zmenil rozsudok postupom podľa § 220 O.s.p. tak, že žalovaný je povinný zaplatiť dlžnú sumu v 10 eurových splátkach vždy do 20. dňa v mesiaci počnúc dňom právoplatnosti rozsudku až do úplného vyrovnania pod hrozbou straty výhody splátok.

Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný a tomu zodpovedá aj výrok o nepriznaní trov odvolacieho konania postupom podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.